

работъ, та съ ся подръпнели за сега да ся отморятъ, за туй ся не чюва. Глъдай го ты за напрѣдъ, стига само дѣто има такви като тебе да му даватъ прѣдикъ, и да промѣнятъ владаніето къмъ него.

А. А че какво можъ да сториѣ азъ? — Какъ клѣтница тряба да ся владамъ, та да го въскресиѣ, и да ми ся види мнѣніето ви, било за него, било за сичко, което все ново измыслувате, вещественно или по-добрѣ да е наистинѣ таквози? —

М. Какъ ли? — Слушай мя! — Ако сички земѣте да мыслите като насъ, — ако сички разберете важността и ползата, която ся крие въ тия заведенія: Въ дружествата, въ училищата, — въ тия школы отъ които страните, и дѣто казвате, че ставамы горды и на голъмо; — и ако на послѣдувате и вые да станете таквици като насъ, нѣма да усѣйтите, какъ по-скоро ще видите това наше мнѣніе, че не е мнимо, а вещественно. —

— Вые ще го познаете това нѣ малко късничко, защото колкото смы по-много въ училището, толко по-скоро ще ся познае; — а колкото смы по-малко, толко по-късно. Ние всички малки и голъмы, колкото нѣ знаешъ събрали, ся набирали 40 почти ученици (макаръ и да бѣхъ нѣкога си 80), та ако ся закрѣпимъ да ся пригответъ, до колкото ся иска за сега отъ насъ въспятие, като порастемъ,